

У Београду се није догодио неки нови корак Србије ка НАТО-у, јер овде ништа ново није ни расправљано нити закључено. Једино је од конференције профитирао хотел

На први поглед, чини се да је српска мржња према НАТО-у и даље у доброј форми. Наиме, то је, барем што се тиче јавности, утисак после најновијег светског спектакла моћи, одржаног протеклих дана у хотелу „Хајат” у Београду. Стратегијска војна конференција за партнере окупила је високе војне представнике земаља чланица НАТО-а, Партнерства за мир, Медитеранског дијалога и Истанбулске иницијативе, генерали, адмиралли, њихови секретари и секретарице. Холовима хотела „Хајат” два су дана блештале све могуће униформе окићене значкама и врпцама одликовања. Недостајале су само свилене кравате које лепршају на клима-уређајима, да би све личило на модну ревију без неких обавеза.

Ако нас историја нечему учи, овакви високоумни скупови увек су изложени пребукираном распореду рада у дискусионим форумима, тзв. радионицама, коктелима и радним ручковима. Шта су високи војни представници могли да закључе у та два непуне радна дана? Практично ништа. Јер већ после уводних излагања и поздравних говора министра одбране Србије Драгана Шутановца и начелника Генералштаба војске Србије генерала Милоја Милетића, као и команданта савезничке команде за трансформацију НАТО-а француског генерала Стефана Абријала, уследила је кафе пауза и прва конференција за новинаре. Затим се рад учесника наставио по посебним дворанама, да би из њих генерали свако мало излазили у тоалет. Онда је убрзо дошла и пауза за ручак.

Дакле у тој паузи приђем мом старом пријатељу адмиралу Драгану Самарцићу, начелнику Генералштаба оружаних снага Црне Горе. Онако кошаркашки висок издвајао се у том војном естаблишменту попут светионика на пучини Јадрана. Није прошао ни минут кад, ето нама прилази шеф војног комитета НАТО-а италијански адмирал Ђиампаоло ди Паола. Адмирал зна да сутра имам заказани интервју са њим, наслућујем да га нешто, ипак, жуља.

„Зашто је јавност у Србији против НАТО-а?”, директан је адмирал Паола.

„И мене то чуди адмирале, можда су вам слаби лобисти овде. Знате Србе, то је поносан народ који жели да буде независан и да мало пркоси”.

„Па и Црногорци су поносан народ, па желе у НАТО”, наставља адмирал, онако преко тањира који држи у једној руци. Адмирал Самарџић се само смешка са олимпијске висине.

„Адмирале, Црногорци су вам дали Јелену за италијанску краљицу, они су са вама у персоналној вези, па им је лакше и да уђу у НАТО. Осим тога, морате Србији нешто и да пружите да би се променио став око НАТО-а, рецимо нешто око Косова”.

„На Косово заборавите. Уосталом, мени је свеједно, ја лепо живим и са Србијом изван НАТО-а и са Србијом у НАТО-у”, слегнуо је раменима адмирал Паола прогутавши последњи залагај хране.

„И ја адмирале, видимо се сутра, ако стигнете, ноћни живот Београда препун је изазова”. Само је одмахнуо руком, онако адмиралски. Кажу за њега да је највећи стручњак за вина међу адмиралима.

Пауза за ручак била је можда занимљивија од саме конференције. Из бивших југословенских република Словенија, БиХ и Црна Гора послале су делегације на највишем нивоу, били су присутни начелници генералштабова, док је Хрватска послала заменика начелника Генералштаба, а Македонија представника начелника Генералштаба. Неки међу њима су бивши другови из ЈНА, „класићи”. И скоро сви су ми као нешто намигивали када смо се срели. Као, види како смо прешли ове из НАТО-а.

Русија је у последњи тренутак смањила ниво своје делегације, па није дошао заменик начелника Генералштаба генерал Герасимов већ генерал Александар Буров, иначе војни представник Русије при НАТО-у. Кинези нису послали никога. Свеједно, ово је био највећи светски овогодишњи војни скуп. Војна глобализација по својој природи дифузан је циљ, па је и Стратегијска војна конференција у Београду била привлачна мета за критичаре разних провинијенција. Заправо, још се једном показало да је Србија земља чудеса и апсурда. Већинско расположење јавности убедљиво је против приступања Србије НАТО-у, а на демонстрације против НАТО-а на улице Београда изашло је врло

мало људи, чак изненађујуће мало. Да ли су Срби толико сигурни и у свој војни идентитет да космополитизам НАТО-а не доживљавају као опасност?

Француски генерал Абријал, командант Савезничке команде за трансформацију, део свог излагања одржао је на француском језику, који је један од два службена језика НАТО-а. Тако Французи себе увек дефинишу у односу на Американце, од Холивуда до НАТО-а. Сви други немају тај ентузијазам.

У данашњем свету јаки се обрушавају на слабе, бројни на малобројне, а недела великих остају некажњена. Конференција у Београду није разбила сумње да је НАТО савез неједнаких партнера, без заједничког моралног кодекса и заједничких правила понашања. У Београду се није догодио неки нови корак Србије ка НАТО-у, јер овде ништа ново није ни расправљано нити закључено. Једини који је профитирао од ове конференције јесте хотел „Хајат”. Хотел је дефинитивно ушао у НАТО, наплатио је алијанси своје услуге око 250.000 долара. За два дана. Рекли би неки, видите НАТО се исплати...

(Политика)